

Com ens agradaria que fos la participació dels pares a l'escola?

La participació és un concepte que té molt sentit en l'àmbit de les organitzacions i el podem entendre com un valor, fill menor de la democràcia (encara ha de créixer), orientat a facilitar la implicació de totes les parts interessades en unes mateixes finalitats, uns objectius propis o, en definitiva, uns resultats esperats.

Podem dir, d'entrada i en un sentit general, que la participació de tots els interessats és un dels elements clau a l'hora de valorar la qualitat real de qualsevol organització que ofereixi serveis a les persones.

Doncs bé, en l'àmbit educatiu aquesta interacció entre organització i client és molt palesa pel fet que els clients, en aquest cas els pares, formen part de la pròpia comunitat educativa, tal com reconeix l'Escola Pia en les seves *Línies bàsiques de la nostra acció educativa*, al costat de la mateixa Escola Pia com a Institució Titular, la Direcció de l'escola, els professors, els alumnes i el personal administratiu i de serveis.

Així, d'acord amb aquestes mateixes línies bàsiques, *els pares participen en la gestió de l'Escola sobretot a través de l'Associació de Mares i Pares d'Alumnes*, seguint un model de participació entorn de tres grans eixos com són el Projecte Educatiu, que es fa possible per la participació de tots els estaments de la Comunitat Educativa, el Consell Escolar, que fomenta la responsabilitat i promou l'actualització del Projecte Educatiu, i el Reglament de Règim Interior, que regula el funcionament

de l'Escola i garanteix l'adequada coordinació de tots els estaments i persones que intervenen en l'acció educativa.

Aquest marc de participació ve enriquit i complementat per un instrument dirigit específicament als pares, molt propi de l'estil educatiu escolapi, com és l'*Escola de Pares*, que no deixa de ser un tipus d'ajuda mútua a la nostra tasca educativa, reflexionant i creant lligams amb altres pares, amb la referència d'un temari que s'adapta a les necessitats de cada grup. I hi ha grups de duren, duren i duren.

Doncs bé, aquestes són les regles de joc de la participació a l'escola. Tot és qüestió d'una adequada interacció entre els diferents agents de la comunitat educativa, cadascun des del seu lloc. Només cal pensar-s'hi segons propostes i disponibilitats. Fins aquí hem parlat de marc de partici-

pació, entenent que ens agradaria participar des dels canals existents. I és cert, però això només respon parcialment a la pregunta, oi? És com fixar-se més en el marc que en el quadre, encara que el marc és important perquè és el suport del quadre i té la funció de transmetre millor la seva bellesa. I en aquest cas el quadre, o millor la pinacoteca, no és altra cosa que el model on apunten les línies bàsiques de l'Escola Pia arrelades en els mateixos orígens de les escoles cristianes que es van adaptant a cada temps i a cada lloc. Però, d'on vénen aquestes línies d'acció educativa i a on van?

Si poguéssim viatjar pel túnel del temps segurament podríem veure que Sant Josep de Calassanç es va trobar amb una disjuntiva que allunyava de l'educació les classes populars: pietat *o* lletres (la religió dominant es feia incompatible amb els avanços

de la ciència desmitificadora, a la qual només hi tenien accés uns quants) i va lluitar tota la seva vida en canviar aquesta "*o*" per una "*i*" integradora, és a dir "**pietat i lletres**", començant pels més exclosos.

I avui? Salvant les distàncies, des d'aquesta mateixa escola, quantes "*i*" d'integració respectant la diversitat podem posar entre tots? Segurament, participar en aquest projecte educatiu pugui agradar a molts pares com nosaltres. O si no, per què hem escollit aquesta escola i no una altra?

Ja veieu que aquí hi ha molt a participar pintant... i, segons un amic pintor, la pintura de qualitat només ha de complir un requisit: agradar.

I arribats a aquest punt no podem fer altra cosa que tornar al principi invertint la pregunta: *Com us agradaria que participéssim a l'escola, com a pares?*

Pere i Pepa (Granollers)

Els pares, a l'escola, com podem participar cada dia?

Els responsables de PAPERS ens han demanat que reflexionéssim a l'entorn de la pregunta "*Com creiem que ha de ser la participació dels pares a l'Escola?*"? Ens ha agradat fer-ho perquè ens ha permès pensar en l'Escola des d'una perspectiva diferent. Ha estat un exercici molt interessant (i convenient per a tots els que som pares d'alumnes) escriure una llarga llista d'accions i d'actituds que fan possible la nostra participació i enriqueixen l'Escola.

Però més que parlar d'una gran quantitat de possibilitats de participació (n'hi ha moltíssimes: l'Associació de Mares i Pares, activitats extraescolars, assistència a reunions i conferències, organització de trobades i aplecs, l'Escola de Pares, la pastoral, el Consell Escolar,...) hem decidit de comentar una mica alguns aspectes més quotidians, unes formes de participació que, de vegades subtilment però amb una positiva efectivitat, afavoreixen l'acció educativa.

Així doncs, a banda d'estar ben oberts a participar apuntant-nos als organismes del

centre o bé assistint a les activitats del calendari, no oblidem que la funció principal de l'Escola és l'educació dels nostres fills i treballar-hi demana, sobretot, un dia a dia ple de motivació, obert a les relacions, positiu vers els aprenentatges, ordenat per a conèixer millor. La nostra participació fonamental és procurar que cada dia sigui enriquidor, col·laborar amb la mestra, entendre les normes per a fonamentar-ne un bon ús, interessar-nos per la vida de la nostra filla a l'aula... Els pares convivim amb els nostres fills a casa, sobretot, Per a participar ens cal temps

per a estar amb ells. És des de casa, doncs, que podem ajudar també a fer Escola: parlant-ne amb els fills, gaudint en família els caps de setmana amb un estil i costums en coherència amb els altres cinc dies d'Escola, compartint junts alegries i decepcions.

Finalment, cal parlar tot el que calgui amb la mestra: animar i agrair, proposar i criticar. Només amb el diàleg amb els mestres farem equip per ajudar més als protagonistes: els nostres fills i filles. I l'Escola ens ho agrairà.

Pilar i Esteve - Mataró

La nostàlgia del Sr./Sra. Mestre

Educar és el principi essencial bàsic de qualsevol civilització. De l'educació se'n deriven totes les activitats davant la vida: la responsabilitat, la tolerància, el saber i l'estimar es converteixen en virtuts d'una bona educació. Dos són els actors clau de l'educació: els pares, amb la família, i els mestres, amb l'escola. En la decisió que prenem els pares de portar els fills a una determinada escola, es circumscriu una voluntat explícita d'escollir un estil concret, uns valors. Escollir l'Escola Pia vol dir un estil de vida cristià, de compromís amb un mateix i vers els altres. És en aquest context que volem reflexionar respecte a com aproximar més la relació dels dos actors clau del sistema educatiu. Nosaltres (els pares) i els mestres (l'Escola). El paper dels mestres és fer que els nens/nenes aprenguin bé els diversos continguts acadèmics en el seu desenvolupament des de la infància fins a l'adolescència, però aquesta obligació professional d'ensenyar l'han de conjugar amb la d'educar. Aquesta característica diferencial és la que converteix el professional del Sistema Educatiu en un Sr./Sra. Mestre. Una cosa és "fer" de mestre i una altra és "ser" Mestre; el primer es restringeix a les seves obligacions acadèmiques, el segon comporta un

estil vocacional que va més enllà de les hores lectives (fa un jurament hipocràtic en l'ensenyament). Del nostre Sr./Sra. Mestre al d'avui ha plogut molt, tot ha canviat de forma vertiginosa, de la missa diària a la missa anyal, de la «plomilla» del pupitre a l'ordinador personal, de les famílies que parlaven a la vora del foc i a l'estiu al carrer a les felicitacions nadalengues per telèfon o internet.

La societat de consum té moltes coses bones però també de dolentes. Cal retrobar els valors educatius de sempre; la nostra escola en té molts i molt bons. Hauríem de ser capaços entre nosaltres i els mestres de crear espais suficients per trobar-los i compartir el sentit de com volem educar. És evident que en l'entorn social en el qual estem immersos, hi ha moltes coses que ens preocupen: l'increment de la violència, l'alcoholisme, la drogoaddicció, la intolerància, la insolidaritat, la pèrdua del respecte, la irresponsabilitat, etc.

Per què no en parlem entre nosaltres? Com, quan i on? Se'ns acorren dos espais que ja existeixen i els quals podríem enriquir. Un és aprofitar les reunions acadèmicològiques que fa l'escola per afegir-hi poder parlar d'algun tema dels que ens preocupen actualment; en la reunió col·lec-

tiva es podria convidar algun especialista del tema que disertés sobre el mateix i que llavors, classe per classe, s'obris una reflexió-debat amb l'objectiu de conèixer-nos més entre nosaltres, en els temes cabdals per a l'educació dels nostres fills. L'altre podria ser potenciar les celebracions religioses de la nostra comunitat cristiana: la idea de la Missa Familiar és molt bona i exitosa; per què no li'n traiem més suc? Podríem enriquir alguns fets religiosos rellevants com el Nadal, la Quaresma, la Pasqua per realitzar trobades de preparació de les mateixes. Per què no ho provem? És fàcil de tirar-ho endavant i el valor afegit creiem que pot ser gratificant; tot és avançar des del que ja tenim.

Per acabar, ens sap greu que el reconeixement social del Sr./Sra. Mestre/a hagi esdevingut a la baixa en els darrers temps, per què? Hem de reflexionar-hi tots plegats. Probablement a la societat (tots nosaltres) ens va bé que els professionals de l'educació *facin* més de Mestre que no *siguin* Mestres. Els mateixos pares confonem moltes vegades educar amb omplir d'hiperactivitats extraescolars els nostres fills. D'aquests "rols canviats", per què no en parlem una mica més? Tenim els espais de temps idonis i gaudim d'un entorn privilegiat en l'Escola Pia que ens permet debatre les nostres inquietuds en benefici del valor més important de la persona: l'Educació.

Jaume i M. Rosa - Granollers

La participació dels pares a l'escola

Amb aquestes ratlles, voldríem animar i fer reconèixer als pares i mares la importància que té participar i col·laborar amb l'escola dels nostres fills, ja sigui en la Junta de l'AMPA o del Consell Escolar, o també en les altres oportunitats que se'ns ofereixen, i ho fem a partir de la nostra pròpia experiència.

Fa anys que tenim fills a l'Escola Pia i, ja de ben petits, vam decidir que volíem col·laborar amb el nostre petit ajut al bon funcionament de l'Escola. I així va ser com vam entrar a formar part de la Junta de l'AMPA i més tard del Consell escolar. Ho vam fer pensant i estan convençuts que els més interessats que l'escola funcioni, hem de ser nosaltres, els pares.

És així, com pensem: participant, opinant i donant suport, amb esperit crític, però positiu, les coses avançaran i potser també podrem millorar-les entre tots.

Moltes vegades ens quedem només amb la postura fàcil de la crítica i, quan se'ns demana la nostra col·laboració, donem l'excusa del temps.

Us encoratgem a vosaltres, pares i mares, a participar amb l'escola, i penseu que, com tot allò que val la pena, cal que hi dediquem el nostre temps. Què millor que fer-ho per als nostres fills?

També voldríem dir-vos que igualment pot ser positiu per a nosaltres, ja que aprendrem a ser més bons crítics i més justos quan valorarem les diferents situacions que es viuen a l'escola al llarg del curs i dels anys.

Ramon i M. Teresa - Sabadell